

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **Ing. P. H.**, zast. JUDr. Petrem Živnůstkou, advokátem sídlem Masarykovo náměstí 225, Benešov, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2/2, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **X. V. T. T.**, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2022, čj. MHMP 1903588/2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2023, čj. 14 A 16/2023-62,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Žalobci **s e u k l á d á** zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a návrh na odkladný účinek

[1] Úřad městské části Praha 15 rozhodnutím ze dne 27. 8. 2020, čj. ÚMPČ P15 32266/2020/OST/IRo, jednak povolil odstranění stávajících staveb, jednak schválil stavební záměr (novostavby rodinného domu s prodejnou v přízemí) osoby zúčastněné na řízení (stavebníka) na pozemku parc. č. X v katastrálním území D. Žalobce vlastní sousední objekt (rodinný dům), v němž bydlí. Proti rozhodnutí úřadu se odvolal. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím jeho odvolání zamítl a rozhodnutí úřadu potvrdil. Rozhodnutí žalovaného žalobce napadl žalobou u Městského soudu v Praze. Ten ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl. Nyní žalobce (stěžovatel) brojí proti rozsudku městského soudu kasační stížností. Navrhl, aby této kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

[2] V návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatel argumentuje, že v případě uskutečnění stavebního záměru mu hrozí nepoměrně větší újma než stavebníkovi. Z předloženého znaleckého posudku Ing. Řežába plyne, že riziko ohrožení nemovitostí stěžovatele intenzivní stavební činností, demolicí a základováním nové nemovitosti stavebníka, je velké. Potenciálně vzniklá škoda pak nenávratná. Stavebníkovi nehrozí v

případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žádná reálná újma. Skutečná újma by mu hrozila, pokud by soud po zahájení stavebních prací napadené rozhodnutí zrušil, a stavebník by tedy investoval do stavebního záměru zbytečně. Přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem.

[3] Žalovaný s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě nesouhlasí. Stěžovatel předložil znalecký posudek, který připouští možné ohrožení jeho nemovitosti. Poukaz na možný vznik újmy však nestačí. Každá stavební činnost může znamenat riziko, to ale neznamená, že k nějaké újmě dojde. Je na odborně způsobilém správním orgánu, aby vyhodnotil rozsah stavební činnosti tak, aby škodám na sousedních stavbách nedocházelo. Proto jsou do správních rozhodnutí zapracovány podmínky, které jsou povinným podkladem pro vlastní provedení stavby. V tomto případě se nejedná o rozsáhlou stavební činnost, ale o stavbu rodinného domu. Stěžovatel dále tvrdí, že přiznáním odkladného účinku nevznikne žádná újma stavebníkovi. Ani s tím žalovaný nesouhlasí. Stavebníkovi přiznání odkladného účinku nepochybně újmu způsobit může, a to s ohledem na současný růst cen stavebních materiálů, proměnlivé ceny pohonných hmot, energií aj.

II. Posouzení Nejvyššího správního soudu

[4] Návrh není důvodný.

[5] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatelky přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být splněny tři materiální podmínky: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku je ovládáno zásadou dispoziční, a soud proto při posuzování důvodnosti návrhu vychází z tvrzení stěžovatele a ostatních účastníků. Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy tíží stěžovatele (viz usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32). Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a batelná (srov. usnesení NSS ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20).

[6] Nejvyšší správní soud se předně zabýval tím, zda stěžovatel dostatečně tvrdil a osvědčil újmu, která by postačovala pro přiznání odkladného účinku. Stěžovatel ke své tvrzené újmě uvedl výslovně pouze následující: *„žalobci brozí nepoměrně větší újma v případě realizace stavebního záměru než stavebníkovi. Z předloženého znaleckého posudku Ing. Řežába vyplývá, že riziko ohrožení nemovitostí žalobce intenzivní stavební činností, demolicí a základováním nové nemovitosti stavebníka, je velké a potenciálně vzniklá škoda nenávratná.“*. Tato tvrzení stěžovatele, včetně obecného konstatování o „nenahraditelné újmě“, jsou však tak obecná, že jen sotva mohou představovat tvrzení dostatečně konkrétní, reálné a závažné újmy. Stěžovatel v podstatě jen odkazuje na zmíněný znalecký posudek.

[7] Stěžovatel sice žádný posudek k na přiznání odkladného účinku nepřiložil, Nejvyšší správní soud však z kontextu věci předpokládá, že stěžovatel odkazuje na znalecký posudek, jenž se nachází ve spise městského soudu (znalecký posudek Ing. Řežába č. 300 - 01/2023/S). Spis městského soudu měl v době rozhodování o tomto návrhu Nejvyšší správní soud na

pokračování

rozdíl od spisu správního již k dispozici. Míří-li tedy tvrzení stěžovatele k tomuto posudku, lze k němu předně uvést, že vypracování tohoto posudku zadal stěžovatel. Úkolem znalce bylo posoudit vliv zvoleného způsobu založení budoucí stavby na sousední budovy. Znalec neprováděl místní šetření, což vysvětluje tím, že jde spíše o problematiku stavebně legislativní než praktickou realizační. Znalec tak vycházel z písemných podkladů a fotodokumentace poskytnuté stěžovatelem. Tomuto postupu odpovídá i obsah posudku. Ten je primárně kritickým hodnocením vyhotovené stavební dokumentace. Posudek vysvětluje, že byla vyhotovena pouze dokumentace pro územní a stavební řízení (DUR a DSP). Nebyla však vyhotovena dokumentace pro provedení stavby (DPS). Znalec podotýká, že dokumenty pro povolovací řízení slouží pro potřeby správních orgánů, ale není vhodné na jejich základě stavět (byť se tak dle znalce často děje). Co se týče konkrétnějších tvrzení k dané stavbě, uvádí znalec, že samotná projektová dokumentace připouští, že hlavním rizikem v montážním stádiu stavby se jeví především vibrace a otřesy způsobené těžkou stavební technikou. Toto riziko ale projektová dokumentace konkrétněji neřeší s tím, že by mělo být řešeno právě v dokumentaci pro provedení stavby. Znalec v posudku také zmiňuje určitá opatření, která by mohla rizika snížit. V závěru posudku znalec uvádí, že sousední stavby (tedy dle všeho i nemovitost stěžovatele) jsou ve špatném stavu.

[8] Z výše nastíněného obsahu znaleckého posudku nelze v návaznosti na stručná a obecná tvrzení stěžovatele dovést bez dalšího újmu, která by v dané věci odůvodňovala přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Jak posudek sám uvádí, věc posuzoval z pohledu legislativně technického. V této fázi rozhodování ale Nejvyššímu správnímu soudu nepřísluší hodnotit věc samu, a tedy ani (ne)dostatečnost stavební dokumentace. K samotné újmě (kterou by mohlo představovat například poškození nemovitosti stěžovatele) posudek nic konkrétního neuvádí. Uvádí, že projektová dokumentace za hlavní riziko považuje vibrace a otřesy způsobené těžkou stavební technikou. Z posudku lze tedy dovést, že stavební činností toto riziko vzniká. Jak však správně poznamenal žalovaný, toto riziko je přítomno v případě prakticky jakékoliv stavební činnosti. Z posudku neplyne, že by v tomto případě bylo dané riziko nestandardně vysoké kvůli zvolenému postupu či nějakým jiným specifickým okolnostem. Co se týče specifických okolností, uvádí posudek pouze to, že stav sousedních budov je špatný. Byť není úplně jasné, z čeho znalec pro tento závěr vycházel, Nejvyšší správní soud jej nerozporuje; sám o sobě ale přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neodůvodňuje.

[9] Nejvyšší správní soud samozřejmě nemůže postavit najisto, zda při stavební činnosti k žádným škodám nedojde či dojít nemůže. To nepochybně nelze vyloučit. Stěžovatel nicméně v dané věci nepopsal žádné konkrétní okolnosti, z nichž by plynulo, že jsou v tomto případě rizika (která jsou v určité míře dána u každé stavby) vyšší než obvykle. Pokud by takto pojatý návrh měl být důvodem pro přiznání odkladného účinku, pak by bylo třeba jej přiznat u tohoto typu případů prakticky vždy. Tím by se však z odkladného účinku kasační stížnosti stalo pravidlo, nikoliv výjimečný institut (k výjimečnosti přiznání odkladného účinku viz např. usnesení NSS z 21. 5. 2014, č. 6 Afs 73/2014-56).

[10] Nejvyšší správní soud se neztotožňuje ani s tvrzením stěžovatele, že by hrozící újma byla nenapravitelná. Byť není úplně jasné, jakou újmu má stěžovatel vlastně na mysli, tak z posudku soud rozumí, že hlavním rizikem jsou možné trhliny či jiné podobné poškození sousedních budov. Jakkoliv je takový následek jistě nežádoucí, tak nenapravitelný není.

Jedná se o majetkovou škodu, jejíž náhrady by se (za splnění příslušných podmínek) mohl stěžovatel na stavebníkovi či jiné odpovědné osobě domáhat před civilními soudy.

[11] Lze dodat, že odůvodnit přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemohou ani stěžovatelem tvrzené vady rozhodnutí žalovaného a napadeného rozsudku. Ty mohou být pouze předmětem samotného (věcného) posouzení kasační stížnosti. Stejně tak v dané věci není relevantní, pokud stěžovatel zmiňuje možnou újmu stavebníka (zrušení rozhodnutí žalovaného po zahájení stavebních prací). Pro vyhovění návrhu je nutné, aby se tvrzená újma týkala navrhovatele (stěžovatele) a nikoliv jiných osob.

[12] Z uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud neshledal, že by stěžovatel dostatečně tvrdil a osvědčil újmu, která by odůvodňovala přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Splněním ostatních podmínek se proto již nebylo třeba zabývat. Podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou splněny a Nejvyšší správní soud návrh zamítl.

[13] Pro úplnost Nejvyšší správní soud poznamenává, že nepřehlédl, že městský soud odkladný účinek žalobě přiznal. Tímto posouzením však není Nejvyšším správní soud vázán. Nelze ostatně přehlédnout, že tvrzení stěžovatele jsou nyní zcela totožná jako v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, přičemž městský soud již z hlediska zákonnosti rozhodnutí správních orgánů přezkoumal (včetně námitek týkajících se statického posouzení a vlivu stavby na sousední nemovitosti).

[14] Usnesení o odkladném účinku s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté, a proto v případě posunu ve skutkových okolnostech lze o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout i opětovně, stejně jako lze již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s.). Rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku nepředjímá rozhodnutí o kasační stížnosti.

[15] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32], přičemž poplatek je v takovém případě splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 citovaného zákona). Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[16] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je 1080418523. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 24. srpna 2023

Milan Podhrázký
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓